

Rapport

Rapport betreffende een klacht over Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam.

Datum: 19 juni 2012

Rapportnummer: 2012/106

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) de inning van kinderalimentatie op 2 november 2010 heeft overgenomen, omdat het LBIO geen genoegen nam met betaling van het verschuldigde bedrag aan kinderalimentatie op een bankrekening waar de ex-partner volgens het LBIO niet over kon beschikken. Het LBIO stelde zich op het standpunt dat daarmee geen sprake was van bevrijdende betaling.

Bevindingen

Algemeen

Als de rechter iemand een verplichting oplegt om maandelijks een bijdrage te leveren aan de kosten voor levensonderhoud van de kinderen, dan is het natuurlijk ook de bedoeling dat een daartoe op een bankrekening overgemaakt bedrag ook ten volle beschikbaar is en kan worden aangewend voor die kinderen, of in de woorden van de wet: er moet bevrijdend zijn betaald. Verzoeker vindt dat dat het geval is geweest, het LBIO vindt van niet. Wie heeft er gelijk?

Wat is er gebeurd

Op 7 juli 2010 heeft de rechter bepaald dat verzoeker maandelijks een bijdrage voor zijn kinderen moet betalen vanaf 1 januari 2009.

Op 14 september 2010 ontvangt het LBIO van de moeder van de kinderen, de ex-partner van verzoeker, een verzoek om de inning van de kinderalimentatie over te nemen omdat er een achterstand is in verzoekers betalingen. Op 4 oktober 2010 schrijft het LBIO verzoeker aan met het verzoek om alsnog rechtstreeks aan de ex-partner te voldoen of aan te tonen dat de betalingen wel zijn verricht en daarvan binnen drie weken bericht aan het LBIO te sturen.

Op 13 oktober 2010 belt verzoeker het LBIO om aan te geven dat de achterstand niet juist is berekend. Per gelijke datum ontvangt het LBIO een e-mail van verzoeker waarin hij aangeeft welke betalingen hij heeft gedaan. Hierna ontstaat een langdurige discussie tussen het LBIO en verzoeker over de hoogte van de achterstand. Verzoeker geeft aan dat naast bedragen op de afgesproken ING bankrekening van zijn ex-vrouw hij ook bedragen op een oude Rabobankrekening van zijn ex-vrouw heeft gestort. Op 2 november 2010 neemt het LBIO de inning van de alimentatie over. Het LBIO stelt dat de betalingen op de Raborekening van verzoekers ex-partner niet bevrijdend zijn. Hierna gaat de discussie tussen het LBIO en verzoeker over de hoogte van de achterstand verder.

Informatie uit het dossier van het LBIO

Verzoeker stort vanaf juli 2009 de reguliere alimentatie vanaf zijn Rabobankrekening op de ING bankrekening van zijn ex-partner. Incidenteel stort hij ook kleine bedragen op de Rabobankrekening van de ex-partner. Dit zijn voornamelijk bedragen in het kader van het inlopen van een achterstand.

Verzoeker en zijn ex-partner hebben een schuld op een ander gezamenlijk rekeningnummer (en/of rekening) bij de Rabobank waarvoor ze beide hoofdelijk aansprakelijk zijn.

Op 28 oktober 2010 stuurt verzoeker een mail aan zijn ex-partner dat hij de alimentatie niet kan betalen, omdat de Rabobank zijn rekening heeft geblokkeerd in verband met het verrekeningsrecht ten aanzien van de schuld op de voormalige gezamenlijke rekening waar beide hoofdelijk verantwoordelijk voor zijn.

Op 2 november 2010 antwoordt de ex-partner dat zij dat vervelend vindt voor verzoeker, maar dat zij wel betaling van de alimentatie verwacht en vermeldt zij dat zij dat op het gebruikelijk ING bankrekeningnummer wil ontvangen.

Verzoeker treft een betalingsregeling met de Rabobank en zijn rekening wordt gedeblokkeerd. Vanaf 2 november 2010 betaalt verzoeker alle alimentatie (regulier en achterstand) op de Rabobankrekening van zijn ex-partner. Ook na diverse verzoeken van zijn ex-partner en het LBIO om niet op dat nummer te storten.

Op 2 november 2010 schrijft het LBIO verzoeker aan met een na wat later blijkt onjuist saldo-overzicht. Na de nodige discussie schrijft het LBIO op 8 februari 2011 schrijft het LBIO verzoeker nogmaals aan met een gecorrigeerd saldo-overzicht. In deze brief wordt uitdrukkelijk vermeld dat de betalingen op de Rabobank rekening niet worden meegenomen in het saldo-overzicht.

De ex-partner heeft verklaard dat ze pas nadat de Rabobankrekening is geblokkeerd en er is verrekend er achter is gekomen dat deze rekening nog actief is en er geld op is gestort door verzoeker. De ex-partner heeft aan het LBIO verklaard dat zij door verzoeker het huis is uitgezet en geen afschriften van de Rabobankrekening meer heeft ontvangen en er vanuit is gegaan dat de rekening niet meer actief was omdat het een spaarrekening was die gekoppeld is aan de gezamenlijke rekening waar een schuld op was. Ook geeft zij aan dat ze niet meer de beschikking heeft over het pasje. Uit afschriften van de Rabobankrekening blijkt ook dat de ex-partner geen geld heeft opgenomen van de rekening en dat alle gestorte alimentatiebedragen zijn verrekend met de schuld op de gezamenlijke Rabobankrekening.

Visie LBIO

Het LBIO is van mening dat de op de Rabobankrekening gestorte bedragen nooit ten gunste van de ex-vrouw zijn gekomen en dat verzoeker zonder toestemming op dit

nummer is gaan storten. Verzoeker had volgens het LBIO kunnen weten dat ook het Rabobankrekening van zijn ex-partner zou worden geblokkeerd en dat de gestorte bedragen door de Rabobank met de gezamenlijk schuld zouden worden verrekend. Er is volgens het LBIO geen sprake van bevrijdende betaling. Het LBIO haalt onder meer de artikelen 6:114, 6:31 en 6:32 van het Burgerlijk Wetboek aan (zie achtergrond); deze artikelen betreffen het betalen op de afgesproken rekening en de vraag in welk geval er bevrijdend is betaald.

Visie Verzoeker

Verzoeker is van mening dat zijn ex-vrouw wel de beschikking over de rekening en het geld heeft gehad en de mogelijkheid heeft gehad kunnen voorkomen dat het geld verrekend wordt door een betalingsregeling voor de schuld op de gezamenlijke rekening af te spreken met de Rabobank zoals hij heeft gedaan. Hij is op de Rabobankrekening van zijn ex-vrouw gaan storten nadat de Rabobank zijn rekening heeft geblokkeerd en hij van de Rabobank alleen nog op een Rabobankrekening mag storten. Verder geeft hij aan dat zijn ex-partner niet het huis is uitgezet maar zelf is vertrokken en de gezamenlijke rekening heeft leeggehaald, waardoor de schuld is ontstaan.

Beoordeling

Verzoeker is op enig moment bedragen op de hem bekende Rabobankrekening van zijn ex-partner gaan storten. Zijn eigen bankrekening is geblokkeerd in verband met een gezamenlijke schuld voor beide partners. Toen is hij bedragen op de Rabobankrekening van zijn ex-partner gaan storten ondanks verzoeken van zijn ex-partner en het LBIO dit niet meer te doen en de bedragen op de bekende ING rekening van zijn ex-partner te storten. Verzoeker vindt echter toch dat hij aan zijn verplichting heeft voldaan. De vraag is of de vaststelling van het LBIO dat er niet bevrijdend is betaald en het besluit om daarom de inning over te nemen juist is.

Het LBIO heeft om zijn taak uit te voeren een aantal in de wet vastgelegde bevoegdheden gekregen waaraan het zich moet houden en het moet elke zaak beoordelen aan de hand van de regels. Dat lijkt zo op het oog een simpele zaak, maar zo eenvoudig is het niet altijd: ook het LBIO moet binnen de ter beschikking staande mogelijkheden afwegingen maken of het al dan niet overgaat tot actie. Het LBIO is in dit geval tot de conclusie gekomen dat de betaalde bedragen niet ten goede zijn gekomen van de ex-partner en de kinderen. De vraag is of de afweging van het LBIO in dit geval redelijk is geweest. Redelijkheid houdt in dat de overheid verschillende belangen tegen elkaar afweegt voordat zij een beslissing neemt. De uitkomst daarvan mag niet onredelijk zijn. De overheid verzamelt bij haar handelen de relevante feiten en kijkt naar alle omstandigheden. De verzamelde gegevens worden betrokken bij de belangen die op een zorgvuldige wijze tegen elkaar worden afgewogen. In dit licht worden de overname van de inning bezien.

Het LBIO reageert op en gaat in eerste instantie af op informatie van de ontvangstgerechtigde, verzoekers ex-partner. Die stelt dat de bedragen haar en dus de kinderen, niet ten goede zijn gekomen, er is dus sprake van een achterstand. Natuurlijk moet het LBIO ook rekening houden met een betalingsplichtige, verzoeker dus. Diens mening is duidelijk: hij heeft betaald, zij het dat dat op een andere rekening is gebeurd.

Het LBIO heeft een aantal dingen kunnen vaststellen: er is op een ander dan het geëigende rekeningnummer gestort zonder dat daar overeenstemming over was en de bank heeft deze bedragen verrekend met de schuld op een andere rekening. De ex-partner heeft geen bedragen opgenomen van de rekening waarop de alimentatie gestort was en heeft ook niet over de bedragen kunnen beschikken.

De mogelijkheden die het LBIO in een dergelijk geval ter beschikking staan hebben hun grenzen. In dit geval heeft het LBIO op basis van het recht zoals dat geldt tussen burgers onderling vastgesteld het één en ander niet volgens die regels is verlopen terwijl daar geen toestemming voor is gegeven en het geld niet rechtstreeks ten goede is gekomen aan degene die daar recht op heeft. Wat het LBIO betreft was er dus sprake van een achterstand en de overname was op 2 november 2010 dan ook correct. De gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 19 april 2011 ontving de Nationale ombudsman een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In het kader van het onderzoek werd betrokkenen verzocht op de bevindingen te reageren.

Tevens werd de directeur van het LBIO een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht van verzoeker van 6 januari 2011 aan LBIO;

Reactie van het LBIO van 15 april 2011 van het LBIO;

Standpunt LBIO van 4 november 2011, met als bijlagen:

Correspondentie per brief en e-mail tussen LBIO en verzoeker, LBIO en ex-partner en verzoeker en ex-partner onderling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 6: 114, eerste lid

Girale betaling

"Bestaat in een land waar de betaling moet of mag geschieden ten name van de schuldeiser een rekening, bestemd voor girale betaling, dan kan de schuldenaar de verbintenis voldoen door het verschuldigde bedrag op die rekening te doen bijschrijven, tenzij de schuldeiser betaling op die rekening geldig heeft uitgesloten."

Artikel 6:31.

"Aan handelingsonbekwame

Betaling aan een onbekwame schuldeiser bevrijdt de schuldenaar, voor zover het betaalde de onbekwame tot werkelijk voordeel heeft gestrekt of in de macht is gekomen van diens wettelijke vertegenwoordiger."

Artikel 6:32.

"Aan onbevoegde

Betaling aan een ander dan de schuldeiser of dan degene die met hem of in zijn plaats bevoegd is haar te ontvangen, bevrijdt de schuldenaar, voor zover degene aan wie betaald moest worden de betaling heeft bekrachtigd of erdoor is gebaat."